

Ah Yar Olduğın Her Yer Aşkın Başkenti

– Maikaradeniz · 16 Nisan 2016

Kalem hürriyetimi aşk'a satmıştım; ta binlerce yıl önce, daha yazı yeni keşfedildiğinde.. Kalem hürriyetimi aşk'a satmıştım; ne bavullar dolusu paraya ne de çil çil altınlara; sadece gelmiş ve gelecek en güzel aşk karşılığında! Ve ben diyorum ki sevgili; şimdi bu şehrin hikayesini seninle yeni baştan yazmanın vakti!

*

Ah yar! Hayatın taklidini yapıyorum doğum ve ölüm dahil şu üç perdelik sahnede; ikinci perdenin "sen" olması için satın alıyorum kaderden sana yazılmış bütün acıları! Kör noktasındayım hasretin; ardım karanlık, önüm kapalı.. Bir tünel gittiğim, git git bitmiyor; bir hasret ki çektiğim, hiç kimse bilmiyor! Olimpos dağında, ayrılıklar öğreten Yunan tanrılarını öldürüyorum elimde kutsal delikli demirle! Kendimden geriye kalanları topluyorum Olimpos'un eteklerinden, Ege'nin diplerinden.. Ah yar! Paramparça bir hiçlik bedenimde; benim deliliğim ne ki; çöllerde divane Mecnun'un, dağları delen Ferhat'ın, zindanlarda çürüyen Yusuf'un hâli yürürken gözlerimde..

*

Yanardağlar patlıyor içimde, şehirler yok oluyor, ormanlar yanıp kül oluyor, insanlar ölüyor içimdeki yanardağların ateşinde! Görünmez duvarların ardındaki açık bir cezaevinde kendi gerçeğimi yaşıyorum varlığının hasretiyle.. Görünmez duvarların ardında sana ulaşacağım günün umuduyla çetele yaptığım koluma her gün bir çizik daha atıyorum kanımla.. Ah yar! Dünyanın bütün zenginliği yanında öylesine yoksulum ki.. Bu sensizlik, bu deli hasretin.. Görememek, kavuşamamak, ellerini tutamamak, kokunu içime çekememek.. Onca yoksulluk varken dahi bende, bir ardına bakıp da acımıyor ya bana şu zalımın da zalımı dünya ne diyeyim ben daha..

*

Ah yar! Bilmez misin.. Sen olmayınca bu şehirde, koca şehir artık sadece soğuk betonlardan ibaret, sen olmayınca bu şehirde koca şehir bir daha hiç ısınmaz, sen olmayınca bu şehirde koca şehir sensiz yalnız, yapayalnız, ıssız.. Feshetmek istiyorum kaderle yaptığım anlaşmayı, yeni bir anlaşma yapmanın şartları oluştu diyorum, adına intihar dedikleri ölümler çoğalıp, yiterken insanlar birer ikişer..

*

Karşı binada televizyonda haberleri izleyen yaşlı bir çift. Yanıbaşındaki dairede yemek masasının etrafında bir aile.. Bir sonrakinde hiç ışık yok. Karanlık. Öbür daireden yükselen müzik sesi. Bir başkasında karı koca kavgası. Aile içi şiddet. Bir bebeğin ağlama sesi.. Ve sonra bütün herşeyi bıçak gibi kesen bir gök gürlmesi ve ardından bastıran Nisan yağmuru.. Dışarda evlerin çatılarını acımasızca döven fırtınalı yağmur ve tehditkar sesi.. Fırtınalar kopup şimşekler çakarken karanlık şehir bir aydınlanıyor bir kabusa dönüşüyor. Karanlıkta titreşen gölgeler.. Gölgelerin arasından yeniden yükselen sesler.. Korkunun kokusu.. Sonra gücünü kaybeden yağmur ve aynı gelişi gibi ansızın terk edişi şehri..

*

Aç bir soğuk var dışarda fırtınalı yağmurla kara kıştan kalma.. İliklerim üşüyor, şakaklarım üşüyor, ellerim

üşüyor, nefesim üşüyor, gölgem üşüyor.. En çok da gölgem üşüyor. Öyle ki ruhla bütünleşmek için peşimden ayrılmayan gölgem çıkmaya meyilli canımı bekliyor sabırla karşılıksız sevdasını alıp bedenimden uzaklaşmak için Kaf dağının ardına.. Ah yar! Başımın altında bana uyku değil azap sunan yastık, gecenin uzadıkça uzamasını seyrediyorum yine zerre uyku olmayan gözlerle.. Bayram ziyaretindeyim ölmüş umutlarımın; üzerinde ot bile bitmeyen mezarlarımı suluyorum birer birer yeniden doğsunlar diye topraktan!

*

Kendi başıma sabahlamalarımın birinde, alkolün vücutta demini aldığı bir vakit, kendi kulağıma eğilip bir sırrı daha ifşa ediyorum kendime.. Olanca sakinliğimle.. 45'lik plakta Safiye Ayla, 70'lik şişede Aslan sütü anason.. Sonra dibine vurdum bir kez daha kadehin, dünyayı kurtarmış süper kahraman rahatlığıyla.. Ardından bütün gökler benim! Ah yar! Uçuyorum; Hezarfen Ahmet Çelebi gibi, Vecihi gibi, Wright Kardeşler gibi.. Gökyüzünü parselledim uçuyorum bütün uçma korkumu cebime koyup; zira böyle anlarda en son aklıma gelen şeydir korkularım..

*

Bir kabus kapanmayı reddeden gözlerimin önünde; dibi bucağı görünmeyen bir karanlığın içinde kendini dahi aydınlatmaktan aciz bir gaz lambasını fener olarak kullanıyorum, yolumun üzerinde cesetler, ne kadar sakınsam da üzerlerine basmaktan kurtulamıyorum. Boştaki elimle bir yerlere tutunmaya çalışıyor ama sadece boşluğu kucaklıyorum. Uyanıyorum ve yatağımda bırakarak kabusu atıyorum kendimi dışarıya.. Ah yar! Terk edilmiş kabusların çığlıkları yankılanıyor sessizliğimde..

*

Bu ispiyoncu geceler sana benden haber taşısa, sessizliğin içinde yağsa damla damla saçlarına gözyaşlarım usulca.. Ah yar! Olduğun her yer aşkın başkenti, olduğum her yer sensizliğin merkezi.. Kapalı kapılar, kilitli kapılar ve lanetli bir ödül gibi gelip başıma konan hasretin.. Ah yar! Ne gelip geçen dört mevsimler boyunca, ne de doğmamış güneşlerin olmamış sabahlarında; hayat elimden tutmadı yıllarca.. Sabahın ilk ışıkları bir kez daha kapalı perdelerin ardından dört duvar arasına düşmeye başladığında, ne yana döneceğimi bilmemenin muamması şefkat arayan gözlerimin ışığında; sarhoş bir gündönümünün kucağındayım yine, kan çanağı gözlerle ayılıyorum dünyaya..

*

Bir kötülük var bu şehirde; seni benden uzak tutan, seni benden ayıran, acımasız, sert, merhametsiz bir kötülük.. Bulanık sularında kulaç attığım nehir, görmeden adımlarımı attığım bir uçurumun kenarı, havasını soluduğum lanetli bir vadi bu şehir.. Ah yar! Canlı bomba yeleği giymiş gibiyim; üzerimde tnt kalıpları, patlayıcı, amonyum nitrat, vakumlu bilyeler.. Beynimin içinde cepheler, cephelerde kanın gövdeyi götürdüğü kıran kırana savaşlar.. Ölüm, süngü yaraları, kurşun izleri, barut kokusu ve yine ölümler içimde.. Mezarsız ölümler, isimsiz ölümler, suretsiz ölümler..

*

Ah yar! Nerede okuduğumu hatırlamıyorum; her hüznü hikaye kötü bir havada başlar diyordu.. Benim hikayem nasıl bir havada başladı inan ben de bilmiyorum, doğduğum ay Mayıs olarak kayıtlara geçmiş ise de kendimi bildiğim, tanıdığım ve hatta bulduğum ayı hiç bilemedim öğrenemedim.. Kimbilir belki de doğrudur.. Yaşadıklarımız hep yazılmış olan yazıdan sebep değil mi zaten alınımıza! Oysa ben mutluluğu

uzatmanın yolunu aramıyorum, senli mutluluğu bulmanın derdindeyim sadece..

*

Binlerce sayfalık bir kitap olsam ne yazar; sen yokken her sayfası birbirinin aynı.. Kendimde başlıyor bütün düşüncelerim, sende hasıl oluyor olanca varlığıyla.. Naçar her yanımda sensiz benim.. Kör kuyularda ömrüm sensiz.. Derin bir uçurumun en dibinde susuyorum olanca çılgınlığıyla.. Düşmekten korkmuyorum, ölmekten de.. Söyleyemediğim sözlerin ağırlığında eziliyorum sadece.. Ezikliğim ondan.. Sessizliğin içinde kurşuna diziliyor umutlarım.. Bırakıyorum kendimi boşluğa.. Kuşlar uçuşuyor tepemde..

*

Ah yar! İçimden şiirler yazıyorum sana hiç bir alfabenin anlatmaya yetmediği.. Epik bir masalın içindeyim; bu sokaklar, bu caddeler, bu şehirle birlikte.. Sözlerimden sızan hasret damlaları.. Akıl sınırlarımı zorlayan düşünceler.. Derine, en derine gömüp bütün silahlarımı, savaş baltalarımı, kılıçlarımı ve dahi zırhlarımı; yalnızlığımın geçit töreninde bayrak taşıdığım zamanları ardımda bırakarak ömrümün yolculuğuna çıkıyorum.. Karanlık düşlerimin fırtınalı denizlerinde ben, gölgem, ayyaş bir tekne, yoksul bir köpeköldüren ve aklımda binbir çeşit delilik! Sana geliyorum koskoca bir orduyla! Fatih gibi bir kez daha fethe geliyorum yaşadığın şehri, almaya geliyorum seni.. Hazır mısın?

twitter.com/mavikaradeniz

facebook.com/murat55yuksel